

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord i Anledning af den Tale, den højtærede Handelsminister holdt her i Aften. Den højtærede Minister anførte som sin Opfattelse af Aarsagen til, at Skotøjsindustrien ikke kunde konkurrere med Udlandet, Skotøjsarbejdernes Løns Højde. Dette kan den højtærede Minister ikke fastholde. For det første er der, som jeg nævnte i Eftermiddag, en Række Fabrikker, som *kan* konkurrere, skønt de maa betale disse Lønninger, og for det andet ved den højtærede Minister, at adskillige Lande i hvert Fald har lige saa høj en Løn; Norge har en højere Løn, og Sverige har en Løn, som, efter hvad der er opgivet fra danske Fabrikanten, ganske svarer til den danske. Og det er rigtigt, at den højtærede Minister ved at se Bilagene vil finde, at Skotøjsarbejdernes Løn ikke nu udgør større Procentdel af Skotøjets Værdi, end den udgjorde i 1913. Nej, der kan ikke af det, der foreligger, sluttes, at den for ringe Konkurrenceedygtighed indenfor visse Dele af Skotøjsindustrien har sin Aarsag i den høje Arbejds løn. Hvis man skal slutte ganske objektivt ud fra, hvad der foreligger, maa man naa til, at der er andre Produktionsomkostninger, som skal ned, for at man kan komme paa det sunde Konkurrencegrundlag.

Endnu vil jeg gerne fremsætte en Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers politiske Bemærkninger om, hvad han kaldte borgerlig Politik. Den højtærede Minister talte om borgerlig Politik paa bredest muligt Grundlag imod Socialdemokratiet, og man kunde ikke forstaa den højtærede Ministers Udtalelse paa anden Maade, end at det var en Politik, hvorigennem alle Partier udenfor Socialdemokratiet samledes om Programmet: Bekæmpelse af Socialdemokratiet. Det er den gamle for længst hensovede Anti-Socialisme fra Københavns Borgerrepræsentation, der nu kommer lyslevende frem her i Aften.

For at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse, vil jeg gerne sige, at en saadan Opmarsch i dansk Politik vil mit Parti og jeg ikke kunne deltage i paa noget Tidspunkt. Udtrykket: Borgerligt Samarbejde, som vel nok kom til Verden i 1920, er for mit Parti og mig et af de grimme Udtryk, der overhovedet nogen Sinde er anvendt i dansk Politik. Det ærede Medlem Hr. Pürschel fralagde sig da ogsaa enhver odiøs Betydning af disse Ord, og det er der al Grund til; vi er alle sammen Borgere, vi har forskellig Opfattelse af, hvad der tjener vort Fædreland bedst, og vi kan kæmpe derom, men vi skal ikke have dette frem, at der paa den ene Side er alle *Borgerne* og paa den

anden Side *de andre*. I saa Fald hører jeg ikke til den højtærede Handelsministers Borgerskab, det kan han være forvisset om.

Den politiske Opstilling, der er naturlig, er den, at alt, hvad der er af demokratisk tænkende i Befolkningen udenfor Socialdemokratiet, samler sig i en fast og sikker demokratisk Politik, uafhængig af den konservative Indflydelse, som til Tider politisk har demoraliseret Venstrepartiet her i Landet. Dersom en saadan fuldt ud demokratisk Politik kan mødes med Socialdemokratiet i demokratisk Lovgivning, anser vi fra vor Side det for at være en Lykke for Landet, og gennem 20 Aar har det vist sig at være muligt. Men det vil selvfølgelig ikke kunne vise sig muligt, naar Socialdemokratiet glider ind i den Isoleringspolitik, som det er gledet ind i gennem det sidste halve Aar, eller naar det gaar ind i en Politik som den, der i Øjeblikket er Tale om, en rent reaktionær Politik, maaske i Alliance med denne Politik's Forkæmpere, som vi har kendt dem gennem 40 Aar.

Maa jeg endnu hertil føje i Anledning af den højtærede Ministers Vædsættelse af Ministeriets positive Erhvervspolitik, som han kaldte det, at det er rigtigt, at der gives ingen anden Vej til sunde Erhvervsforhold, end at Virksomhederne bliver konkurrenceedygtige. Det er ogsaa rigtigt, at Staten kan og maa ikke gaa ind i en Toldpolitik, der fritager Industrien for at gøre sig fuldt konkurrenceedygtig. Men det er lige saa rigtigt, at det i en Krisetid kan være en Pligt for Staten at organisere et Arbejde til Mildnelse af Krisen og Imødegaelse af Arbejdsløsheden.

Jeg sagde det i Eftermiddags og gentager det nu, at det vil ikke være muligt hverken for dette eller et andet Ministerium at stille sig negativt i de kommende Maanedere overfor Krisen. Jeg nævnte en Række Omraader, hvor Kampen mod Arbejdsløsheden kunde føres med langt større Virkning end med, hvad der her er tænkt i toldmæssig Henseende. Fortsætter man nu ogsaa efter i Aften med Toldkampen, da kan Debatten og Diskussionen blive ved, men frugtbar Handling vil vise sig at udeblive. Men den Opgave at organisere Kræfterne paa de Omraader, jeg og andre har nævnt her i Aften, venter paa en Ledelse og en Samling af Kræfterne her i Landet, og findes denne Ledelse, og prøves denne Samling alvorligt i Samarbejdets Aand, vil Resultater ogsaa kunne naas.

Man talte for et halvt Aar siden haanligt, da det radikale Venstre sagde, at det vilde vise sig at være nødvendigt, at alle